

הזרע, בסוף מגלים אותו לפני הכל. מי גרם לו? זהמת החלק הרע שיש בו, שאין לו חלק בכלל ישראל.

רבי חייא פתח, (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר. כבוד אלהים הסתר דבר, שאין רשות לאיש לגלות דברים סתומים שלא נמסרו לגלוי, דברים שפסה אותם אותם עתיק הימים, כמו שנאמר (ישעיה כב) לאכל לשבעה ולמכסה עתיק. לאכל לשבעה, עד אותו מקום שיש לו רשות ולא יותר. ועם כל זה, ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

דבר אחר לאכל לשבעה - אותם החברים שיודעים דרכים ושבילים ללכת בדרך האמונה פראוי, כמו הדור שרבי שמעון שרוי בתוכו. ולמכסה עתיק - מדורות אחרים, שהרי כלם לא ראויים לאכל ולשבעה ושיתגלו דברים בתוכם, אלא למכסה עתיק, כמו שנאמר (קהלת ה) אל תתן את פיה לחטאי את בשרך. בימי רבי שמעון היה אדם אומר לחברו: פתח פיה ויאירו דבריך. אחר שנפטר, היו אומרים: אל תתן את פיה וגו'. בימי - לאכל לשבעה. אחר שנפטר - ולמכסה עתיק. שהחברים מגמגמים ולא עומדים בדברים. דבר אחר לאכל לשבעה - באותם דברים שהתגלו. ולמכסה עתיק - באותם דברים שהתפסו.

ויקב בן האשה הישראלית את השם. מה זה ויקב? רבי אבא אמר, ויקב ודאי, כמו שנאמר (מלכים א יב) ויקב חר בדלתו, נקב את מה שהיה סתום. ושם אמו

דכלא, נפק מפללא דמהימנותא. וינצו במחנה, מפאן אוליפנא, פל מאן דאתי מזוהמא דזרעא, לסוף גלייה ליה קמי כלא. מאן גרים ליה, זוהמא דחולקא בישא דאית ביה. דלית ליה חולקא בכללא דישראל.

רבי חייא פתח, (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר וכבוד מלכים חקר דבר. פבוד אלהים הסתר דבר, דלית רשו לבר נש לגלאה מלין סתימין, דלא אתמסרו לאתגלייא. מלין דחפא לון עתיק יומין, כמה דאת אמר, (ישעיה כב) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק. לאכול לשבעה, עד ההוא אתר דאית ליה רשו ולא יתיר. ועם פל דא, ולמכסה עתיק, למכסה עתיק ודאי.

דבר אחר, לאכול לשבעה, אינון חבריאי דידעין ארחין ושבילין למיהו בארח מהימנותא כדקא יאות. פגון דרא דרבי שמעון שארי בגויה. ולמכסה עתיק, מדרין אחרנין דהא כלהון לא אתחזון לאכול ולשבעה ולא תגלייא מלין בגווייהו, אלא למכסה עתיק, כמה דאת אמר, (קהלת ה) אל תתן את פיה לחטאי את בשרך.

ביומוי דרבי שמעון, הוה בר נש אמר לחבריה, פתח פיה ויאירו דבריך. בתר דשכיב, הוה אמרי, אל תתן את פיה וגו'. ביומוי, לאכול לשבעה. בתר דשכיב, ולמכסה עתיק. דחבריאי מגמגמי, ולא קיימי במלין. דבר אחר, לאכול לשבעה: באינון מלין דאתגליין. ולמכסה עתיק: באינון מלין דאתחפיין. (ד)

ק"ר ע"א

ויקוב בן האשה הישראלית את השם, מהו ויקוב. רבי אבא אמר, ויקוב ודאי, כמה

דאת אמר, (מלכים ב יב) ויקוב חור בדלתו, נקב את מה דהוה סתום. ושם אמו

שְׁלוּמֵית בֵּת דְּבָרֵי, עַד כָּאֵן סְתִים שְׁמָא דְאַמֵּיה, כִּיּוֹן דְּכְתִיב וַיִּקְוֹב, נְקִיב שְׁמָא דְאַמֵּיה.

שְׁלוּמֵית בֵּת דְּבָרֵי, עַד כָּאֵן נִסְתַּר הַשֵּׁם שֶׁל אִמּוֹ. כִּיּוֹן שֶׁפְּתוּב וַיִּקְוֹב, נְקִיב אֵת שֵׁם אִמּוֹ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, אִם לֹא שֶׁהַמְנוּרָה הִקְדוּשָׁה עוֹמֵד בְּעוֹלָם, לֹא הִרְשִׁינוּ לְגַלּוֹת, (מִכָּאן וְהַלָּא) שֶׁהָרִי לֹא נִתֵּן דְּבַר זֶה לְגַלּוּי אֱלָא לְחִבְרִים, שֶׁהֵם בֵּין קוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה. (שֶׁאִם לֹא) תִּפְּח רִיחָם שֶׁל אֱלֹהִים שֶׁבָּאִים לְגַלּוֹת לְאוֹתָם שְׁלֹא יוֹדְעִים. בֵּא רָאָה, כְּתוּב וַיִּנְצוּ בַּמַּחְנֶה בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי. הַפְּסוּק הֵזֶה הָרִי בְּאֶרְצוֹ, אֲבָל זֶה בֶּן אִשָּׁה אַחֲרַת שֶׁל אָבִיו, בְּעֵלָה שֶׁל שְׁלוּמֵית הָיָה. וְכִיּוֹן שֶׁבָּא עָלֶיהָ אוֹתוֹ הַמְצָרִי, בְּחֻצוֹת הַלַּיְלָה, שָׁב לְבֵיתוֹ וַיִּדַע אֵת הַדְּבָר, נִפְרַד מִמֶּנָּה וְלֹא בָּא עָלֶיהָ. וְנִשְׂא אִשָּׁה אַחֲרַת וְהוֹלִיד אֵת זֶה, וְנִקְרָא אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְהָאֲחֵר בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית. אִם הֵם רְבוּ כָּאֵן יַחַד, מַה רוֹצֵה כָּאֵן הַשֵּׁם הִקְדוּשׁ? וְלָמָּה קָלַל אֵת הַשֵּׁם הִקְדוּשׁ?

אָמַר רַבִּי אֲבָא, אִי לָאו דְּכוּצִינָא קְדִישָׁא קִיַּמָּא בְּעֵלְמָא, לָא אֲרִשִּׁינָא לְגַלְאָה, (מִכָּאן וְהַלָּא) דְּהָא לָא אֲתִיְהִיב מְלָה דָּא לְגַלְאָה אֱלָא לְחִבְרֵינָא, דְּאִינוּן בֵּין מְחֻצְדֵי חֻקְלָא (דְּאִי לֹא). תִּיפְּח רִוְחִיהוֹן דְּאִינוּן דְּאֲתִיַּין לְגַלְאָה, לְאִינוּן דְּלֹא יִדְעִי.

אָרְא, אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אָמַר הַדְּבָר מֵאִמּוֹ מִתּוֹךְ קְטָטָה. מִיָּד - וַיִּקְבַּ בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְבַּ חוֹר בְּדִלְתּוֹ. סוּד הַדְּבָר - נָטַל ה' שֶׁל הַשֵּׁם הִקְדוּשׁ וְקָלַל, לְהִגִּין עַל אִמּוֹ. וְזוֹהֵי נְקִיבָה, שֶׁהוּא נְקִיב וּפְרַשׁ אֵת הַשֵּׁם הִקְדוּשׁ, וְנֶאֱמַר לְקוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה. וְסוּד הַדְּבָר - (מִשְׁלִי ל) כֶּן דְּרַף אִשָּׁה מְנַאֲפַת וְגו'. אֲשֶׁרִי חֻלְקָם שֶׁל הַצְּדִיקִים שִׁיּוּדְעִים דְּבַר וּמְכַסִּים אוֹתוֹ, וְעַל זֶה נֶאֱמַר (שֵׁם כַּח) רִיבְךָ רִיב אֵת רַעְךָ וְסוּד אַחֲרַת אֵל תִּגְל.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיִּנְצוּ בַּמַּחְנֶה בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, הָאִי קָרָא הָא אוֹקִימָנָא, אֲבָל דָּא בַר אִינְתוֹ אַחֲרָא דְּאָבוּי, בְּעֵלָה דְּשְׁלוּמֵית הָוָה. וְכִיּוֹן דְּאֲתָא הָהוּא מְצַרָּה עָלָה, בְּפִלְגוֹת לַיְלָא, תָּב לְבֵיתָא וַיִּדַע מְלָה, אֲתַפְּרֵשׁ מִנָּה וְלֹא אֲתָא עָלָה. וְנָטַל אִינְתוֹ אַחֲרָא, וְאוֹלִיד לְהָאִי, וְאֲקָרִי אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְאַחֲרָא בֶּן הַיִּשְׂרָאֵלִית. אִי אִינוּן אִינוּצוּ הַכָּא כַּחְדָּא, מְאִי קָא בְּעֵי הַכָּא שְׁמָא קְדִישָׁא. וְאַמְאִי קָלַל שְׁמָא קְדִישָׁא. אָרְא, אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי אָמַר מְלָה מֵאִמֵּיה, מִגּוֹ קְטָטָה. מִיָּד וַיִּקְוֹב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית. כְּמָה דְּאֲתָ אָמַר, וַיִּקְוֹב חוֹר בְּדִלְתּוֹ. רְזָא דְּמְלָה, נָטַל ה' דְּשְׁמָא קְדִישָׁא, וְלִיַּיט, לְאַגְנָא עַל אִמֵּיה. וְדָא הוּא נְקִיבָא, דְּאִיהוּ נְקִיב וּפְרִישׁ שְׁמָא קְדִישָׁא. וְלְמַחְצְדֵי חֻקְלָא אֲתַמַּר. וְרְזָא דְּמְלָה, (מִשְׁלִי ל) כֶּן דְּרַף אִשָּׁה מְנַאֲפַת וְגו', זְכָאָה חוֹלְקִיהוֹן דְּצְדִיקֵינָא, דִּינְדְעִין מְלָה, וּמְכַסִּיַּין לָהּ. וְעַל דָּא אֲתַמַּר, (מִשְׁלִי כַח) רִיבְךָ רִיב אֵת רַעְךָ וְסוּד אַחֲרַת אֵל תִּגְל.

ה' אַחֲרוֹנָה הֵיטָה נְקִיבָה שִׁיּוּנְקַת בְּשֵׁנֵי צְדִדִים, מִשּׁוּם כְּךָ נָטַלָה אֵת כְּלֵי זֵינוֹ שֶׁל הַמְּלָךְ וְנוֹקְמַת נְקֻמוֹתֶיהָ, שֶׁפְּתוּב הוֹצֵא אֵת הַמְּקַלָּל. עַל זֶה כְּתוּב, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, יִרְאַת הָאֵם הַקְּדִים לְאָב. אֲשֶׁרִי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הֵזֶה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

ה' בְּתַרְאָה, הוֹת נוֹקְבָא דִּינְקָא בְּתַרִּין סְטָרִין, בְּגִין כְּךָ נָטַלָא זֵינִין דְּמְלָכָא, וְנוֹקְמַת נְקֻמָּהָ, דְּכְתִיב הוֹצֵא אֵת הַמְּקַלָּל. עַל דָּא כְּתִיב, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, דְּחִילוֹ דְּאִימָא אֲקָדִים לְאֲבָא. וְזָכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

ה' בְּתַרְאָה, הוֹת נוֹקְבָא דִּינְקָא בְּתַרִּין סְטָרִין, בְּגִין כְּךָ נָטַלָא זֵינִין דְּמְלָכָא, וְנוֹקְמַת נְקֻמָּהָ, דְּכְתִיב הוֹצֵא אֵת הַמְּקַלָּל. עַל דָּא כְּתִיב, אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, דְּחִילוֹ דְּאִימָא אֲקָדִים לְאֲבָא. וְזָכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הָרִי פְּרִשׁוּהָ, אֲבָל כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו סְתוּם. וּמִשׁוּם שֶׁאָמַר אֱלֹהָיו סְתוּם, לְכַף וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. שֶׁהָרִי אֵין יוֹדְעִים מִי הוּא אֱלֹהָיו, מִי הִירָאָה שְׁלוֹ, אִם אֶחָד מִן הַשָּׁרִים, אוֹ אֶחָד מִן הַפּוֹכְכִים, אוֹ אֶחָד מִמְּנַהֲיָי הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִם הוּא צָדִיק גָּמוּר, לֹא יַעֲוֹר (דְּבָר) אֶת הַכַּח שְׁלֵהֶם, וְכִינּוֹן שֶׁעוֹרֵר הַדְּבָר הַזֶּה, חוֹשְׁשִׁים שֶׁנִּזְרָקָה בּוֹ מִיְנוּת, וְלֹא יְמוּת (אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲפִלוּ צָדִיק גָּמוּר לֹא יְמוּת) עַל זֶה, מִשׁוּם שֶׁהוּא דְּבָר סְתוּם.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דְּנִים אוֹתוֹ לְטוֹב בְּזֶה, שֶׁאִם אָמַר אֱלֹהֵי, יְכוּל לְטַעַן: אֱלֹהֵי שְׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו, שֶׁנִּמְשַׁכְתִּי אַחֲרָיו בְּלִבִּי, וְעַכְשָׁו חֲזַרְתִּי כְּנֶגֶד הָאֱמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה. אֲבָל אִם אָמַר יְיָ אֱלֹהִים, אוֹ יְיָ, וְנִקַּב אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ - לְזֶה אֵין לְטַעַן בְּזֶה, מִשׁוּם שֶׁזוֹהִי אֱמוּנַת הַכּוּל, וְכָל אוֹת וְאוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה עוֹלָה לְשֵׁם הַשָּׁלֵם (לְשַׁבְּחָא).

דְּבָר אַחַר וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל - רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה, לְמָה? אֵלֹא כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה. אֲבָל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בְּעֵלָה שֶׁל שְׁלוּמִית הָיָה. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּנוֹ שֶׁל בְּעֵלָה שֶׁל שְׁלוּמִית מֵאִשָּׁה אַחֶרֶת הָיָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, רַבּוּ כְּאַחַד, וְאָמַר לוֹ דְּבָר עַל אִמּוֹ, וְכִי אָבִיו הָיָה שֶׁנִּהְרַג בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָה שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ב) הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אָמַר, שֶׁזֶה בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הָרַג אוֹתוֹ מִשָּׁה, וְעַל כֵּן הוֹשִׁיט דְּבוּר כְּנֶגְדּוֹ.

וְזוֹהוּ שֶׁכָּתוּב, וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל

וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. (ויקרא כ"ד) רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, הָאֵא אִוְקְמוּהָ. אֲבָל כִּי יִקְלַל אֱלֹהָיו סְתוּם. וּבִגְיִן דְּאָמַר אֱלֹהָיו סְתוּם, לְכַף וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. דְּהָא לֹא יָדְעִינָן מָאן הוּא אֱלֹהָיו, מָאן דְּחָלָא דִּילֵיהּ, אִי אֶחָד מִן הַשָּׁרִים, אוֹ חַד מִן כְּכַבְיָא, אוֹ חַד מִדְּבָרֵי עֲלִמָא.

אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אִי צָדִיק גָּמוּר הוּא, לֹא יִתְעַר (ס"א מְלָה) חִילִיהוֹן, וְכִינּוֹן דְּאִתְעַר מְלָה דָא, חִיִּישִׁינָן מִיְנוּת אֲזַדְרִיקַת בֵּיהּ, וְלֹא יְמוּת (ס"א) אָמַר רַבִּי יוֹסִי, אֲפִילוּ צָדִיק גָּמוּר לֹא יְמוּת) עַל דָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ מְלָה סְתוּם.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, דְּאֵין לֵיהּ לְטַב בְּהָא, דְּאִי אָמַר אֱלֹהֵי, יְכִיל לְמַטְעַן אֱלֹהֵי דְהוּהוּ עַד הַשְּׁתָא, דְּאִתְמַשְׁכְּנָא אַבְתְּרִיהּ בְּלַבָּאֵי, וְהַשְּׁתָא אֶהְדְּרָנָא לְקַבְלָא מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה. אֲבָל אִי אָמַר יְיָ אֱלֹהִים, אוֹ יְיָ, וְנִקְיַב לֵיהּ בְּשֵׁמָא, הָאִי לֵית לֵיהּ לְמַטְעַן בְּהָאֵי, בְּגִין דְּדָא הוּא מְהִימְנוּתָא דְכָלָא, וְכָל אֶת וְאֶת דְּשֵׁמָא קְדִישָׁא דָא, סְלִקָא לְשֵׁמָא שְׁלִימָא. (ס"א לְשַׁבְּחָא).

דְּבָר אַחַר וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה, אֲמַאי. אֵלֹא כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ. אֲבָל הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, בְּעֵלָה דְשְׁלוּמִית הוּהוּ. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּרִיהּ דְּבְעֵלָה דְשְׁלוּמִית מְאֲנָתוֹ אַחֶרָא הוּהוּ. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, נִצּוּ כְּחַדָּא, וְאָמַר לֵיהּ מְלָה מְאִימִיָּה, וְכִי אָבוּי הוּהוּ דְאִתְקַטְל בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא, כְּמָה דְּאִוְקְמוּהָ דְכַתִּיב (שְׁמוֹת ב) הִלְהַרְגֵנִי אַתָּה אָמַר, דְּהָא בְּשֵׁמָא קְדִישָׁא, קְטִיל לֵיהּ מִשָּׁה, וְעַל דָּא אוֹשִׁיט מְלָה לְקַבְלֵיהּ.

וְדָא הוּא דְכַתִּיב, וַיִּקְוֶב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מִשָּׁה.

אָמאי. (ס"א לַגִּבִּיּוֹת דְּמֹשֶׁה בְּגִין דְּקָטִיל לְאַבוּהֵי וְכוּ') **בְּגִין דְּמָטָא לַגִּבִּיּוֹת דְּמֹשֶׁה, עַל דְּקָטִיל לְאַבוּהֵי בְּשֵׁמָא קַדִּישָׁא. בְּגִין כְּפֵי וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. פִּינּוּן דְּחָמָא מֹשֶׁה, מִיַּד וַיִּנְיַחוּהוּ בַּמִּשְׁמֶר, וְאַפָּא וּבָרָא נִפְלוּ בֵּידָא דְּמֹשֶׁה.**

אִישׁ אִישׁ פִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. (ויקרא כ"ד) **רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֵדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר, פִּינּוּן דְּכַתִּיב לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, מָאִי וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר. (דף ק"ו ע"ב) אֶלָּא לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, דְּלֹא יִיעוּל בְּרֵי נֶשׁ לְיִצְרָר הָרַע בְּגוּיָה, דְּכָל מָאן דְּאַתִּי לְאַתְחַבְּרָא בֵּיהּ, אֵל זָר שְׂרִיא בְּגוּיָה, דְּהָא כַּד אַתְחַבְּרָא בְּרֵי נֶשׁ בֵּיהּ מִיַּד אֲתִי לְאַעֲבְרָא עַל פְּתַגְמֵי אוֹרִיּוֹתָא, אֲתִי לְאַעֲבְרָא עַל מַהִימְנוּתָא דְּשִׁמְא קַדִּישָׁא, וְאַתִּי לְבַתֵּר לְמַסְגֵּד לְטַעֲוּוֹן אַחֲרָן, וְעַל דָּא כַתִּיב, לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, פִּינּוּן דְּלֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, לֹא תִיתִי לְמַסְגֵּד לְטַעֲוּוֹן אַחֲרָן, וְלִמְעַבְרָא עַל מַהִימְנוּתָא דְּשִׁמְא קַדִּישָׁא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר, וּמַהִימְנוּתָא בִּישָׂא דְּבַר נֶשׁ דָּא הוּא.**

וְעַד דָּא כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ, דִּיכִיל לְמַטְעַן דְּהוּא לֵיִט לְהַהוּא אֵל זָר, יִצְרָא בִישָׂא דְּשְׂרִיא עֲלִיָּה לְזַמְנִין, וְאַנָּן לֹא יִדְעִינָן מַלּוּי אִי קְשׁוּט אוֹ לָאוּ. וְעַל דָּא, וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אַבְל וְנוֹקֵב שֵׁם יְיָ מוֹת יוֹמַת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִי הָכִי, אָמַאי וְנִשְׂא חֲטָאוֹ, וְנִסְלַח חֲטָאוֹ מִיבְעֵי לֵיהּ. (ס"א אלא) אָמַר לֵיהּ, כְּגוֹן דְּאָמַר אֱלֹהֵי כְּמָה דְּאוּקִימָנָא סְתָם, וְלֹא פְרִישׁ. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, פִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ סְתָם, וְלֹא פְרִישׁ, וְהָא וְדָאִי וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אַבְל וְנוֹקֵב שֵׁם יְיָ מוֹת יוֹמַת, דְּהָא הָכָא תְּלִיָּא מַהִימְנוּתָא דְּכֻלָּא, וְלִית לֵיהּ רִשׁוּ לְמַטְעַן עֲלִיָּה כְּלָל.

וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. לְמָה? (אל מֹשֶׁה? מִשׁוּם שְׁהָרַג אֶת אָבִיו וְכוּ') מִשׁוּם שְׁהִגִּיעַ אֶל מֹשֶׁה עַל שְׁהָרַג אֶת אָבִיו בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ. מִשׁוּם כְּפֵי וַיְבִיאוּ אוֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה. פִּינּוּן שְׂרִיאָה מֹשֶׁה, מִיַּד וַיִּנְיַחוּהוּ בַּמִּשְׁמֶר, וְהָאֵב וְהַבֵּן נִפְלוּ בִּיַּדֵי מֹשֶׁה.

אִישׁ אִישׁ כִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (תהלים פא) שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲיֵדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר. פִּינּוּן שְׂכַתוּב לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, מַה זֶה וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר? אֶלָּא לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, שְׂלֹא יִכְנִיס אָדָם אֶת הַיִּצְרָר הָרַע לְתוֹכוֹ. שְׂכַל מִי שְׂפָא לְהַתְחַבְּרָא עִמּוֹ, אֵל זָר שְׂרִוי בְּתוֹכוֹ, שְׁהָרִי כְּשִׁמְתַּחְבְּרָא בּוֹ אָדָם, מִיַּד בָּא לְעַבְרָא עַל דְּכַרִּי תוֹרָה, וּבָא לְעַבְרָא עַל אַמוּנַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, וּבָא אַחֲרֵי כֵּף לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלֹלִים אַחֲרִים, וְעַל זֶה כְּתוּב לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר. פִּינּוּן שְׂלֹא יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר, לֹא תִבָּא לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֱלֹלִים אַחֲרִים וְלְעַבְרָא עַל אַמוּנַת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ. זֶהוּ שְׂכַתוּב וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֹכֵר, וְזוֹהֵי אַמוּנָה רְעִיָּה שֶׁל הָאָדָם. וְעַד זֶה, פִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ, שִׁיכּוּל לְטַעַן שֶׁהוּא קָלַל אֶת אוֹתוֹ אֵל זָר, יִצְרָר הָרַע שְׁלִפְעָמִים שׁוֹרָה עֲלָיו, וְאַנּוּ אֵינְנוּ יוֹדְעִים אִם דְּכַרִּיו אֶמַת אוֹ לֹא. וְעַל זֶה, וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אַבְל וְנוֹקֵב שֵׁם ה' מוֹת יוֹמַת.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כְּפֵי, לְמָה וְנִשְׂא חֲטָאוֹ? וְנִסְלַח חֲטָאוֹ הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת! (אלא) אָמַר לוֹ, כְּמוֹ שְׂאֵמַר אֱלֹהֵי, כְּמוֹ שְׂבִאֲרָנּוּ סְתָם, וְלֹא פְרִישׁ. רַבִּי חֲזִיא אָמַר, פִּי יִקְלַל אֱלֹהֵיוּ סְתָם, וְלֹא פְרִישׁ, וְזֶה וְדָאִי וְנִשְׂא חֲטָאוֹ. אַבְל וְנוֹקֵב שֵׁם ה' מוֹת יוֹמַת, שְׁהָרִי כְּאֵן תְּלוּיָה אַמוּנַת הַכּל, וְאֵין לוֹ רִשׁוּת לְטַעַן עֲלָיו כְּלָל.